

Spetterende voorstelling met jonge circusartiesten

Revant Revalidatiecentrum Breda werd in de laatste week van augustus deels omgetoverd tot circus. Een elftal jonge circusartiesten oefende er vijf dagen lang voor een spetterende voorstelling. Speciaal aan dit Circus Revanti waren de deelnemers met hemiparese. Tea Keijl volgde deelnemer Marit (5) en haar vaste maatje kinderfysiotherapeut Eefje de Viet.

De maandagmorgen is nog jong als de circusartiestjes in spe binnendruppelen. Marit ziet wat bleekjes om de neus. Zo te zien vindt ze het allemaal best spannend. Gelukkig zijn de meeste therapeuten bekend. Als kinderfysiotherapeut Eefje de Viet vraagt of ze de thuisgestuurde circusplaten heeft gekleurd, breekt er een glimlachje door. Eefje verzorgt samen met tien andere kinderfysio- en kinderergotherapeuten de begeleiding van de deelnemende kinderen. "Elk kind is gekoppeld aan een vaste therapeut. We hebben nauw gekeken naar de beste combinaties."

Vergelijkbare initiatieven

In diverse Nederlandse revalidatiecentra waren de laatste jaren vergelijkbare initiatieven. Voorbeeld voor Revant was de Piratengroep in Nijmegen, waarop binnenkort ergotherapeut Paulien Aarts in de St Maartenskliniek promoveert. Sinds kort is er ook de Prinsen en Prinsessengroep in Tilburg. "Er worden overal in de wereld goede resultaten geboekt met het geforceerd inschakelen van de aangedane arm", aldus de kinderfysiotherapeute. "Zo hebben we gebruik gemaakt van de ervaringen van een Australische circusgroep, onder leiding van Roslyn Boyd. We merkten dat ouders heel geïnteresseerd waren en hebben voor een kampweek in de zomervakantie gekozen, zodat we schoolverzuim voorkomen."

Taartgoeien

Het enthousiasme op dinsdagmorgen is groot. Hoogtepunt op maandag was de taart die Marit zomaar op het gezicht van een ander kind mocht duwen. "Alleen met mijn moeilijke hand, mijn goeie arm zat in een hangmatje." Eefje legt uit: "Iedere ochtend werken we volgens de forced use met constraint induced movement therapy-methode. Daarbij wordt de goede arm in een sling, een soort mitella, ingepakt. Met de aangedane arm wordt gericht geoefend volgens een gestructureerd programma. Kinderen met hemiparese hebben nogal eens de neiging hun aangedane kant te negeren en dat kan niet wanneer de goede arm wordt ingepakt. Wanneer de arm gedwongen wordt om te gebruiken, worden de hersenfuncties in de aangedane hersengebieden ontwikkeld, die daar anders geen kans toe krijgen. 's Middags gaat de sling af, dan staan er oefeningen met twee handen op het programma."

Grote en kleine maatjes

Woensdag. Marit is nog niet wakker of ze oefent de Revanti-yell al. Vandaag staat het speelbos op het programma. "We moeten een bakje meenemen, want we gaan bramen plukken. En als ik er niet bij kan vraag ik het gewoon aan een van de grote jongens."

Het lijkt erop dat er na twee lange dagen een groepsgevoel ontstaat. "Dat is wel waar we op hopen", erkent Eefje. "De oudste deelnemers zijn een jaar of tien. De jongsten zijn vier en vijf. Het is heel mooi om te zien dat de oudsten de kleintjes graag willen helpen. De jongens van negen zijn normaalgesproken vaak degenen die geholpen moeten worden. Het is goed voor hun zelfvertrouwen dat ze nu de rol van helper hebben. Voor alle deelnemers is het fijn om samen met lotgenoten op te trekken."

Het professionele voorbeeld

Donderdag. Nog één dag te gaan voor de grote voorstelling. Bij Marit begint de vermoeidheid z'n tol te eisen, maar ze raapt zich bij

elkaar omdat er vandaag echte circusartiesten op bezoek komen. Het Bredase Kindercircus Woenzini geeft les voor de acts voor morgen. "In overleg met de ouders hebben we voor ieder kind doelen vastgesteld en een therapieprogramma gemaakt. Bij de één is het doel een broek met een knoop aan en uit te kunnen doen. Een ander kind wil de schoolbeker zelf open kunnen maken", somt Eefje op. "Maar we hebben de oefenprogramma's zo veel mogelijk in het circusthema verpakt. Daarom hebben we Woenzini ook uitgenodigd. De kinderen zijn zo op de voorstelling gefocust, dat ze nauwelijks in de gaten hebben dat ze een therapieprogramma afwerken."

Broertjes en zusjes

Vandaag is de grote dag. Marit is lichtelijk gespannen. Zal het allemaal wel goed gaan? Maar ze heeft er ook veel zin in, zeker omdat gisteren al verklapt is welke prijs ze met zijn allen verdiend hebben: een mega suikerspinnenmachine! Voor het zover is, staat er nog een ander bijzonder onderdeel gepland. Broertjes, zusjes en vrienden krijgen vandaag ook een sling om. "En dat niet alleen", legt Eefje uit. "Als ze willen, simuleren we bij hen een spastische arm met behulp van grote elastieken. Zo kunnen ze zelf eens ervaren hoe het is om met deze beperking te leven." De ouders kunnen op dat moment wat uitgebreider met elkaar kennis maken.

Hooggeëerd publiek

En dan is het zover. Na het "Hooggeëerd publiek!" volgt er een voorstelling met clowns, prinsessen en acrobatiek. Er klinkt een daverend applaus, hier en daar pinkt een moeder een traantje weg. Wat super dat haar kind ook eens de ster is. Ook Eefje is trots. "Als je kijkt naar het verschil tussen maandag en nu, dan zijn de kinderen stuk voor stuk gegroeid in hun zelfvertrouwen en in hun vaardigheden. Het is nog wel spannend hoe blijvend het effect is. We hebben voorafgaand aan het kamp bij elk kind metingen afgenomen. Dat doen we volgende week, vervolgens over een half jaar. Als de resultaten overeenkomen met de bestaande literatuur en duurzaam blijken, is de kans groot dat we volgend jaar opnieuw een kamp

aan kunnen bieden." Voor Marit zijn de resultaten wel duidelijk: een prachtige herinnering en een yell die ze nooit meer vergeet: "Yo, yo, yo, Circus Revanti is zo!" ■

Zelf wondinfectie voorkomen

Wondinfectie. Het is onze dochter overkomen. Ze werd erg ziek. Een ziekbed met nogal wat nasleep van een operatie die in eerste instantie goed en voorspoedig was verlopen. Bij onze dochter werden er tijdens een scolioseoperatie titanium stangen langs de wervelkolom bevestigd. Titanium stangen zijn lichaamsvreemd, waardoor de kans dat er bacteriën in het lichaam achterblijven en overleven groot is.

De bacteriën die gevonden worden in een geïnfecteerde wond zijn vaak gewone huis-, tuin- en keukenbacteriën. Ze leven op de huid of in de neusholte van de patiënt zelf, of in de omgeving zoals thuis, het ziekenhuis of bij zorgverleners. Het is niet goed bekend of een wondinfectie ontstaat tijdens de operatie of later tijdens de wondzorg. Is er eenmaal een diepe wond- of botinfectie, dan is vaak een langdurige nabehandeling met sterke antibiotica in een hoge dosering nodig. Uit recent onderzoek blijkt dat het risico op een wondinfectie is te verlagen door één besmettingsbron bacterievrij te maken, namelijk de patiënt zelf. Dit kan door de patiënt inclusief zijn haren voorafgaand aan de ingreep twee dagen lang te wassen met Hibiscrub. Daarnaast door de neusholte van de patiënt in te smeren met Bactroban - mupirocine zalf.

Meer over dit onderwerp in het Nederlands Tijdschrift Geneeskunde 2010;154:A1812

Jaike van der Weg ■